

La inadaptació de la marmota

Entre 1948 i 1988 es van reintroduir uns 400 exemplars de marmota procedents dels Alps francesos però les poblacions reintroduïdes a Andorra tenen molt poca diversitat genètica

EFE ANDORRA LA VELLA | ACTUALITZADA EL 08/01/2017 18:24

Dues marmotes en captivitat / Naturlàndia

L'escassa diversitat genètica descoberta en les marmotes que habiten els Pirineus, reintroduïdes entre 1948 i 1988 de dos grups procedents dels Alps, podria amenaçar la seva supervivència al perjudicar la seva adaptació a les noves condicions que genera el canvi climàtic.

Investigadors del Centre d'Investigació Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF-UAB) i del Laboratoire de Biométrie et Biologie Evolutive (LBBE) de Lió (França) han analitzat l'ADN de les marmotes dels Pirineus a través dels pèls d'aquests animals.

La marmota alpina es va extingir dels Pirineus fa més de 15.000 anys, però entre 1948 i 1988 es van reintroduir en diverses zones del Pirineu francès uns 400 exemplars de marmota procedents dels Alps francesos, encara que no se sap amb exactitud ni quants ni d'on es van agafar, segons Mariona Ferrandiz Rovira, investigadora postdoctoral del CREAM.

Segons Ferrandiz, "malgrat la falta de planificació i de seguiment, la reintroducció de la marmota alpina al Pirineu ha estat un èxit" perquè ràpidament es va establir i va colonitzar gairebé tota la cara sud d'aquesta cadena muntanyosa. No obstant això, les poblacions reintroduïdes a Andorra i a

les comarques catalanes de la Cerdanya i el Ripollès tenen molt poca diversitat genètica, “un aspecte crucial per adaptar-se al nou ambient”.

“Només el temps dirà si aquest aspecte les perjudica a l'adaptar-se a les noves condicions que genera el canvi climàtic”, ha advertit la investigadora. “Actualment hi ha pocs casos de reintroduccions que hagin utilitzat la diversitat genètica com a factor d'elecció dels individus a reintroduir. Però encara queda un últim interrogant per a les marmotes del Pirineu: seran capaços d'adaptar-se al nou ambient que genera el canvi climàtic amb aquesta baixa diversitat genètica?”, es pregunta la investigadora.

Segons l'investigador del CREAF, Bernat Claramunt, en l'estudi publicat a la revista especialitzada 'Ethology, Ecology and Evolution', la flexibilitat adaptativa de les marmotes, les millors condicions climàtiques a la vessant sud de la serralada i la menor densitat de depredadors importants explicarien la ràpida expansió de l'espècie però la seva condició ha fet que sigui una presa fàcil de capturar. Anàlisis en nius d'àliga real indiquen que consumeix marmota amb freqüència. Els científics han observat que la guineu també en captura.